

“मीठे बच्चे- श्रीमतले नै तिमीलाई श्रेष्ठ बनाउँछ, त्यसैले श्रीमतलाई नबिर्स, आफ्नो मतलाई छोडेर एक बाबाको मतमा चल ।”

प्रश्न:- पुण्य आत्मा बन्ने युक्ति के हो ?

उत्तर:- पुण्य आत्मा बन्नको लागि सच्चा दिलले, प्यारसँग एक बाबालाई याद गर । कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै पनि विकर्म नगर । सबैलाई मार्ग बताऊ । आफ्नो दिलसँग सोध- मैले कति पुण्य गरेको छु ? आफ्नो जाँच गर- यस्तो कुनै कर्म नहोस् जसबाट सयगुणा सजायँ खानु परोस् । जाँच गर्नु भन्ने पुण्य आत्मा बन्छौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । यो कुरा त बच्चाहरूलाई थाहा छ- अहिले हामी शिवबाबाको मतमा चलिरहेका छौं । उहाँको मत सबैभन्दा उच्च छ । उच्च भन्दा उच्च शिवबाबाले कसरी बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ बनाउनको लागि श्रेष्ठ मत दिनुहुन्छ- दुनियाँले यो जान्दैनन् । यो रावण राज्यमा कोही पनि मनुष्यले मनुष्यलाई श्रेष्ठ मत दिन सक्दैन । तिमी अहिले ईश्वरीय मतका बनेका छौ । यतिबेला तिमी बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बन्नको लागि ईश्वरीय मत प्राप्त भइरहेको छ । अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ- हामी त विश्वको मालिक थियौं । यी (ब्रह्मा) जो स्वयं मालिक थिए उनलाई पनि थाहा थिएन । विश्वको मालिक फेरि एकदमै पतित बन्छन् । यो खेल धेरै राम्ररी बुढिले बुझ्नुपर्छ । सत्य-असत्य के हो, यसमा छ बुढिको लडाईँ । सारा दुनियाँ असत्य छ । एक बाबा मात्रै सत्य हुनुहुन्छ, सत्य बोल्नेवाला । उहाँले तिमीलाई सत्य खण्डको मालिक बनाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको मत लिनु पर्छ । आफ्नो मतमा चल्नु भन्ने धोका खान्छौ । तर उहाँ हुनुहुन्छ गुप्त । हुनुहुन्छ पनि निराकार । धेरै बच्चाहरूले लापरबाही गर्छन्, सम्झन्छन्- यो त दादाको मत हो । मायाले श्रेष्ठ मत लिन दिँदैन । श्रीमतमा चल्नु पर्छ नि । बाबा हजुरले जे भन्नुहुन्छ त्यो मैले अवश्य मान्नेछु । तर कतिले मान्दैनन् । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार श्रीमतमा चल्छन्, बाँकी त आफ्नो मत चलाउँछन् । बाबा आउनुभएको छ श्रेष्ठ मत दिन । यस्ता बाबालाई घरी-घरी बिर्सिन्छन् । मायाले मत लिन दिँदैन । श्रीमत त धेरै सहज छ नि । दुनियाँमा कसैलाई हामी तमोप्रधान छौं भन्ने ज्ञान छैन । मेरो मत त प्रसिद्ध छ, श्रीमत भगवत गीता । भगवान् अहिले भन्नुहुन्छ- म ५ हजार वर्षपछि आउँछु, आएर श्रीमत दिएर सर्व श्रेष्ठ बनाउँछु । बाबाले त सावधान गराउनुहुन्छ, बच्चाहरू नै श्रीमतमा चल्दैनन् । बाबाले दिनहुँ सम्झाइरहनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, श्रीमतमा चलन नबिर्स । यिनको(ब्रह्माको) त कुरै होइन । उहाँ बाबाको कुरा सम्झ । उहाँले नै यिनीद्वारा श्रीमत दिनुहुन्छ । उहाँले नै सम्झाउनुहुन्छ । उहाँले केही खानुहुन्न, भन्नुहुन्छ- म अभोक्ता हुँ । तिमी बच्चाहरूलाई श्रीमत दिन्छु । नम्बरवन मत दिन्छु- मलाई याद गर । कुनै पनि विकर्म नगर । आफ्नो दिलसँग सोध- कति पाप गरेको छु ? यो त जान्दछौ- सबैको पापको घडा भरिएको छ । यतिबेला सबै गलत मार्गमा छन् । तिमीलाई अहिले बाबाद्वारा सत्य मार्ग मिलेको छ । तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान छ । गीतामा जुन ज्ञान हुनुपर्ने हो त्यो छैन । त्यो कुनै बाबाले बनाएको होइन । यो पनि भक्तिमार्गमा निश्चित छ । भन्दछन् पनि, भगवान् आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- ज्ञानबाट सद्गति । सद्गति पनि सबैको हुन्छ, दुर्गति पनि सबैको हुन्छ । यो दुनियाँ नै तमोप्रधान छ । सतोप्रधान कोही छँदै छैन । पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा अहिले अन्तिममा आइपुगेका छन् । अहिले सबैको शिरमाथि मृत्यु खडा छ । यहाँको नै कुरा हो । गीता पनि देवी-देवता धर्मको शास्त्र हो । तिमीलाई अरू कुनै धर्ममा गएर के फाइदा ? हरेकले आ-आफ्नो कुरान, बाइबिल आदि नै पढ्छन् । आफ्नो धर्मलाई जान्दछन् । केवल हिन्दूहरू नै अन्य सबै धर्ममा जान्छन् । अरू सबै आ-आफ्ना धर्ममा पक्का छन् । हरेक धर्मका अनुहार आदि भिन्नै छन् । बाबाले स्मृति दिलाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीले आफ्नो देवी-देवता धर्मलाई बिर्सका छौ । तिमी स्वर्गका देवता थियौ, हम सो को अर्थ तिमीहरूलाई बाबाले सुनाउनुभएको छ । बाँकी हामी आत्मा नै परमात्मा होइनौं । यी कुरा त भक्तिमार्गका गुरुहरूले बनाएका हुन् । गुरु पनि करोडौं छन् । स्त्रीलाई पतिको लागि भन्छन्- यी तिम्रो गुरु ईश्वर हुनुहुन्छ । जब पति नै ईश्वर भए हे भगवान्, हे राम किन भन्छन् ? मनुष्यको बुद्धि बिल्कुलै

पत्थर बनेको छ । यिनले पनि स्वयं भन्छन् म पनि त्यस्तै थिएँ । कहाँ बैकुण्ठका मालिक श्रीकृष्ण, कहाँ फेरि उनलाई गाउँलेका छोरा भनिदिएका छन् । श्याम-सुन्दर भन्छन् । अर्थ कहाँ बुझ्छन् र । अहिले बाबाले तिमीलाई सम्भाउनुभएको छ— जो नम्बरवन सुन्दर उनै लास्ट नम्बरको तमोप्रधान श्याम बनेका छन् । तिमीले जान्दछौ— हामी सुन्दर थियौं फेरि श्याम बनेका छौं । ८४ को चक्र लगाएर अहिले श्यामबाट सुन्दर बन्नको लागि बाबाले एउटै दबाई दिनुहुन्छ— मलाई याद गर, तिम्रो आत्मा पतितबाट पावन बन्छ । तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप नाश हुन्छ ।

तिमीले जान्दछौ— जहिलेदेखि रावण आयो, तिमी गिर्दा-गिर्दा पाप आत्मा बनेका छौ । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ । एउटा पनि सुन्दर छैन । बाबा सिवाय कसैले सुन्दर बनाउन सक्दैन । तिमी आएका छौ स्वर्गवासी सुन्दर बन्न । अहिले नर्कवासी श्याम छौ किनकि काम चितामा चढेर काला बनेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो । यसलाई जसले जित्छ उही जगतजित बन्छ । पहिलो नम्बरको शत्रु हो काम । उनलाई नै पतित भनिन्छ । क्रोधीलाई पतित भनिदैन । बोलाउँछन् पनि— आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । अहिले बाबा आएर भन्नुहुन्छ— यो अन्तिम जन्म पावन बन । जसरी रातपछि दिन, दिनपछि रात हुन्छ, त्यस्तै संगमयुगपछि फेरि सत्ययुग आउनु छ । चक्र घुम्छ । तर कुनै आकाश वा पातालमा दुनियाँ छैन । सृष्टि त यही हो । सत्ययुग, त्रेता... यहाँ नै हुन्छ । सृष्टिरूपी वृक्ष पनि एउटै हो, अरू कुनै हुन सक्दैन । अनेक दुनियाँ छन् भन्नु यो सबै गफ हो । बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै भक्तिमार्गका कुरा हुन् । अहिले बाबाले सत्य कुरा सुनाउनुहुन्छ । अब आफूभित्र हेर— म कहाँसम्म श्रीमतमा चलेर सतोप्रधान अर्थात् पुण्य आत्मा बनिरहेको छु ? सतोप्रधानलाई पुण्य आत्मा, तमोप्रधानलाई पाप आत्मा भनिन्छ । विकारमा जानु पाप हो । बाबा भन्नुहुन्छ— अब पवित्र बन । मेरो बनेका छौ त्यसैले मेरो श्रीमतमा चलनु पर्छ । मुख्य कुरा हो कुनै पाप नगर । पहिलो नम्बरको पाप हो विकारमा जानु । फेरि अरू पनि धेरै पाप हुन्छन् । चोरी, ठगी आदि धेरै पाप गर्छन् । फेरि धेरैलाई सरकारले पनि पक्रन्छ । अहिले बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ तिमीले आफ्नो दिलसँग सोध— मैले कुनै पाप त गरेको छैन ? यस्तो नसम्भ— मैले चोरी गरें वा घुस लिएँ भने यहाँ बाबा त जानी-जाननहार हुनुहुन्छ, सबै कुरा जान्नुहुन्छ । होइन, जानी-जाननहारको यो कुनै अर्थ होइन । ठीक छ, कसैले चोरी गर्‍यो, बाबाले जानेर के गर्ने ? जसले चोरी गर्‍यो त्यसको दण्ड सयगुणा हुन्छ नै । धेरै ठूलो सजाय खान्छन् । पद पनि भ्रष्ट हुन्छ । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— यदि यस्तो कर्म गर्‍यो भने दण्ड भोग्नुपर्नेछ । कोही ईश्वरको बच्चा बनेर फेरि चोरी गर्छ, शिवबाबा जसबाट यति धेरै वर्सा मिल्छ, उहाँको भण्डाराबाट चोरी गर्छ, यो त धेरै ठूलो पाप हो । कसै-कसैमा चोरीको बानी हुन्छ, उनलाई पिँजडाको पंक्षी(जेल बर्ड) भनिन्छ । यो हो ईश्वरको घर । सबै कुरा ईश्वरको हो नि । ईश्वरको घरमा आउँछन् बाबाबाट वर्सा लिन । तर कसै-कसैको बानी हुन्छ, त्यसको सजाय सयगुणा हुन्छ । सजाय पनि धेरै मिल्छ र फेरि जन्म-जन्म विकारी घरमा जन्म लिन्छ, त्यसैले आफ्नै नोक्सानी भयो नि ! यस्ता धेरै छन् जो यादमा बिल्कुलै रहँदैनन्, केही पनि सुन्दैनन् । बुद्धिमा चोरी आदिको नै ख्याल चलिरहन्छ । यस्ता धेरै सत्सङ्गमा जान्छन् । चप्पल चोर्छन्, उनीहरूको धन्दा नै यही हुन्छ । जहाँ सत्सङ्ग हुन्छ त्यहाँ गएर चप्पल चोरेर आउँछन् । दुनियाँ बिल्कुलै फोहोरी छ । यो हो ईश्वरको घर । चोरीको बानी त धेरै नराम्रो हो । भनिन्छ— कखका चोर सो लखका चोर । आफ्नो मनलाई सोध्नु पर्छ— म कति पुण्य आत्मा बनेको छु ? बाबालाई कति याद गर्छु ? म कति स्वदर्शन चक्रधारी बनेको छु ? कति समय ईश्वरीय सेवामा रहन्छु ? कति पाप काटिँदै गइरहेको छ ? दिनहुँ आफ्नो चार्ट हेर । कति पुण्य गरें, कति योगमा रहें ? कतिलाई मार्ग बताएँ ? धन्दा आदि त ठीक छ गर । तिमी कर्मयोगी हो । कर्म त गर । बाबाले यी ब्याजहरू बनाइरहनुहुन्छ । राम्रा-राम्रा मानिसहरूलाई यस विषयमा सम्भाऊ । यो महाभारतको लडाईँद्वारा नै स्वर्गको गेट खुलिरहेको छ । कृष्णको चित्रमा तलको लिखत धेरै श्रेष्ठ छ । तर बच्चाहरू अहिले त्यति विशाल बुद्धि बनेका छैनन् । अलिकति धन प्राप्त भयो भने नाच्न थाल्छन् । कसैसँग धेरै धन भयो भने सम्भन्छन्— म जस्तो कोही छैन । जुन बच्चाहरूलाई बाबाको पर्बाह छैन, उनीहरूले बाबा जसले यति अविनाशी ज्ञान

रत्नहरूको खजाना दिनुहुन्छ यसको कदर गर्दैनन् । बाबाले एउटा कुरा भन्नुहुन्छ, उनले अर्को कुरा गर्छन् । पर्बाह नहुनाले धेरै पाप गरिरहन्छन् । श्रीमत्तमा चल्दैनन् । फेरि गिर्न पुग्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामा । उनको तकदीरमा छैन । बाबाले त जान्नुहुन्छ नि । धेरै पाप गर्छन्, बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ भन्ने निश्चय भयो भने त खुशी हुनु पर्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी भविष्यमा नयाँ दुनियाँमा राजकुमार-राजकुमारी बन्छौ, त्यसैले कति खुशी हुनु पर्छ । तर बच्चाहरू अभैसम्म उदास भइरहन्छन् । त्यो अवस्था रहिरहँदैन ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— विनाशको लागि रिहर्सल पनि हुन्छ । प्राकृतिक प्रकोपहरू हुन्छन् । भारतलाई कमजोर बनाउँदै जान्छ । बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ— यी सबै हुनु नै छ । नत्र विनाश कसरी हुन्छ । हिउँको वर्सात हुन्छ अनि खेती आदिको के हाल हुन्छ ? लाखौं मरिरहन्छन्, कसैले कहाँ बताउँछन् र ! त्यसैले बाबाले मुख्य कुरा सम्झाउनुहुन्छ— आफूभित्र यसरी जाँच गर, मैले बाबालाई कति याद गर्छु । बाबा, हजुर त धेरै मीठो हुनुहुन्छ, कमाल छ हजुरको । हजुरको आदेश छ मलाई याद गर्‍यो भने २१ जन्मको लागि कहिल्यै रोगी बन्ने छैनौ । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्‍यो भने म ग्यारेण्टी गर्छु, सम्मुख बसेर बाबाले तिमीलाई भन्नुहुन्छ— तिमीले फेरि अरूलाई सुनाउँछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर, धेरै प्यार गर । तिमीलाई कति सहज मार्ग बताउँछु— पतितबाट पावन हुने । कतिले भन्छन् म त धेरै पाप आत्मा हुँ । ठीकै छ, फेरि त्यस्तो पाप नगर, मलाई याद गरिरह्यौ भने जन्म-जन्मान्तरका जो पाप छन्, ती यो यादबाट भस्म हुँदै जान्छ । मुख्य कुरा याद नै हो । यसलाई भनिन्छ सहज याद, योग अक्षर पनि निकालिदेऊ । संन्यासीहरूका हठ योग त किसिम-किसिमका हुन्छन् । अनेक प्रकारसँग सिकाउँछन् । यी बाबाले त धेरैलाई गुरु बनाएका छन् नि । अहिले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै कुरालाई छोड । यी सबैको पनि मैले उद्धार गर्नु छ । अरू कसैको तागत छैन जसले यसो भन्न सकोस् । बाबाले नै भन्नुभएको छ— मैले यी साधुहरूको पनि उद्धार गर्छु । फेरि यी गुरु कसरी बन्न सक्छन् । त्यसैले एउटा मूल कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— आफ्नो दिलसँग सोध, मैले कुनै पाप त गरिँन ? कसैलाई दुःख त दिइँन ? यसमा कुनै मेहनत छैन । भित्र जाँच्नु पर्छ, सारा दिनमा कति पाप गरें ? कति याद गरें ? यादबाटै पाप भस्म हुन्छ । कोसिस गर्नुपर्छ । यो धेरै मेहनतको काम हो । ज्ञान दिने एउटा बाबा मात्रै हुनुहुन्छ । बाबाले नै मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले जो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको खजाना दिनुहुन्छ त्यसको कदर गर्नुपर्छ । लापरवाही गरेर पाप कर्म गर्नु हुँदैन । यदि भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ भन्ने निश्चय छ भने अपार खुशीमा रहनु पर्छ ।
- २) ईश्वरको घरमा कहिल्यै चोरी आदि गर्ने ख्याल नआओस् । यो धेरै फोहोरी बानी हो । भनिन्छ कखका चोर सो लखका चोर । आफ्नो मनलाई सोध्नु पर्छ— म कति पुण्य आत्मा बनेको छु ?

वरदानः— दुनियाँका आँखाको नानी बनेर भक्तहरूलाई नजरबाट निहाल गर्ने दर्शनीय मूर्त भव

सारा विश्व तिम्रो नयनको दृष्टि लिनको लागि प्रतिक्रिया छ । जब तिमी दुनियाँका नयनका नानी आफ्नो सम्पूर्ण अवस्थासम्म पुग्छौ अर्थात् सम्पूर्णताको आँखा खोल्छौ तब सेकेण्डमा विश्व परिवर्तन हुन्छ । फेरि तिमी दर्शनीय मूर्त आत्माहरूले आफ्नो नजरबाट भक्त आत्माहरूलाई निहाल गर्न सक्छौ । नजरबाट निहाल हुनेहरूको लामो क्यू छ त्यसैले सम्पूर्णताको आँखा खुलिरहोस् । आँखा मिच, संकल्पहरूमा निस्सासिन र उँगन बन्द गर तब दर्शनीय मूर्त बन्न सक्छौ ।

स्लोगनः— निर्मल स्वभाव निर्मानताको निशानी हो— निर्मल बन्यौ भने सफलता प्राप्त हुन्छ ।